

සාමාන්‍ය සමයේ විසිදෙවන සතිය
අගහරුවාදා

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

ගුද්ධවූ පාවුලු තුමන් විසින් තෙසලෝනිකවරුන්ට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් කොටසකි.

1 තෙසලෝනික 5: 1-6, 9-11

“අප සමග එක්ව ජීවත් වන පිණිස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අප උදෙසා මල සේක.”

සහෝදරවරුනි, මේවා සිදුවන කාලවේලා හා අවස්ථා ගැන ඔබට ලියා එවීම අවශ්‍ය නැත. මන්ද, රාත්‍රියෙහි පැමිණෙන සොරෙකු මෙන් ස්වාමීන් වහන්සේගේ දවස පැමිණෙන බව ඔබ ම හොඳහැටි දන්නහු ය. ‘සාමය ඇත. අනතුරක් නැතැ’යි ඔවුන් කියන විට, ගැබ්ණියකට විලිරුණා පැමිණෙන්නාක් මෙන්, ක්ෂණික විනාශය ඔවුන් පිට පැමිණේ. ඔවුන්ට කිසි ගැලවීමක් නැත.

එහෙත් සහෝදරවරුනි, ඔබ අන්ධකාරයෙහි නොසිටින නිසා, ඒ දවස සොරෙකු මෙන් ඔබ වෙත පැමිණීමට හේතුවක් නැත. ඔබ සැම, ආලෝකයේ දරුවෝ ද, දිවා කාලයේ දරුවෝ ද වන්නහු ය. අපි රාත්‍රි කාලයේ වත් අන්ධකාරයේ වත් දරුවෝ නොවන්නෙමු. ඒ නිසා අපි, අන් අය මෙන් නිදා නොසිට අවදි ව, සිහි කල්පනා ඇතිව සිටිමු. දෙවියන් වහන්සේ අපට නියම කළේ දේව උද්භය නොව, අපගේ ස්වාමීන් වන ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කරණකොටගෙන, ගැලවීම ලබා ගැනීම ය. අප අවදි ව සිටියත්, නිදා සිටියත්, තමන් වහන්සේ සමග එක්ව ජීවත් වන පිණිස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අප උදෙසා මල සේක. එබැවින් ඔබ දැනට ම

කරන්නාක් මෙන්, එකිනෙකාට ධෛර්යය දෙන්න, එකිනෙකා ශක්තිමත් කරන්න.

දේව චචනය මෙසේ ය

පිලිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

27: 1, 4, 13-14

පිලිතුර: සම්ඳුන්ගේ යහපත්කම ජීවතුන් අතර මම අත්දකිමි.

ගීය:

හිමිසඳ මාගේ ආලෝකය හා විමුක්තිය ය. මම කිසිවෙකුට බිය නොවෙමි. හිමිසඳ මාගේ ජීව ශක්තිය ය. මට හිතියක් නැත.

හිමිතුමන්ගෙන් එකම යඳුමක් යදිමි. එය තරයේ සොයන්නෙමි. එනම්, හිමිතුමන්ගේ ශෝභාලංකාරය නරඹන පිණිසත්, දේව මාලිගාවේ දී උදය භාවනා කරන පිණිසත් මා දිවි ඇතිතාක් හැමදා සම්ඳුන්ගේ මන්දිරයේ විසිම ය.

‘ජීවතුන් අතර සම්ඳුන්ගේ යහපත්කම මට දක්නට ලැබේ ය’යි මම විශ්වාස කරමි. සම්ඳුන් කෙරේ විශ්වාසය තබන්න. ශක්තිමත් වන්න. ධෛර්යයවත් වන්න. සම්ඳුන් කෙරේ විශ්වාසය තබන්න.

සුපුටන් ජය නද

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය ජීවමානය. ක්‍රියාශීලිය. සිතේ සිතුවිලි
ද අරමුණු ද විමසන්නේය.

ආලේඛයා!

නොහොත්

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

ශ්‍රේෂ්ඨ දිවැසිවරයෙක් අප අතර පහළ වී සිටී.
දෙවියන් වහන්සේ සිය සෙනඟ ගලවන්නට වැඩිය සේක.

ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක ලක් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

ලක් 4: 31-37

“ඔබ දෙවියන් වහන්සේගේ ශුද්ධවරයාණෝ ය.”

ජේසුස් ස්වාමීන් වහන්සේ ගලීලයේ තුවරක් වන කපර්ණාවුමට පැමිණ, සබන් දිනයේ දී අනුශාසනා කරමින් සිටි සේක. උන්වහන්සේ බලධාරීන් කෙනෙකු මෙන් කතා කළ බැවින් ඒ අනුශාසනා ගැන සෙනඟ විස්මිත වූහ. අශුද්ධාත්මයන් ආවේග වූ මිනිසෙක් ධර්ම ශාලාවෙහි සිටියේය. ඔහු මහ හඩින් මොරගසා, “අහෝ! නාසරෙත්හි ජේසුස් තුමෙනි, ඔබත් අපත් අතර මොන ගනුදෙනුවක් ද? ඔබ ආවේ අප වනසන්නට ද? ඔබ කවරෙක් දැයි දනිමි. ඔබ දෙවියන් වහන්සේගේ ශුද්ධවරයාණෝ ය”යි කිය.

ජේසුස් වහන්සේ ඔහුට තරවටු කරමින්, “කට පියාගෙන මොහුගෙන් උරුවෙව”යි වදාළ සේක. එවිට යක්ෂයා සමූහයා ඉදිරියෙහි ඔහු බිම හෙළා ඔහුට තුවාල නොකොට ඔහුගෙන් දුරු විය. සියල්ලෝම විස්මිතව ‘මේ මොන ධර්මයක් ද? මෙතුමා බලධාරීව ද මහානුභාව ඇතිව ද අශුද්ධාත්මයන්ට අණ දෙන සේක. ඔව්හු පලා යති’යි තම තමන් අතර කතා කර ගත්හ. උන්වහන්සේ පිලිබඳ මෙ පුවත අවට පෙදෙස පුරා පැතිරිණි.

සම්දාණන් වහන්සේ සුභාරංචිය මෙසේ ය